

## MÁRIA - KRISTOVA A NAŠA MATKA

Jedného dňa Don Bosco kázal o Panne Márii. Zrazu prestal hovoriť a spýtal sa prítomných: „Kto by mi vedel povedať, kto je Panna Mária?“ V kostole nastalo ticho. Nikto sa neodvážil odpovedať. Keď svätec naliehal, ktosi zvolal: „Mária je Božia Matka.“ Don Bosco ho pochválil za odpoveď, ale pýta sa ďalej: „A kým je ešte Mária?“ Ktosi povedal: „Mária je Kráľovná neba i zeme“; iný: „Mária je útočisko hriešnikov.“ Bosco však stále nalieha: „A čo ešte?“ Keď už nikto neodpovedal, sám hovorí: „**Mária nie je len Matka Božia, ale aj Matka naša.**“

Pán Ježiš materstvo k nám potvrdil definitívne na kríži, keď Jána zveril Matke a Matku zveril Jánovi. O tom, aké miesto má matka v našom živote veľmi hovoriť netreba. K matke prichádzajú jej deti so svojimi starosťami a bolesťami. Matka je tou, ktorá má oči všade. Vidí čo hrozí jej dieťaťu na druhej strane ulice i v živote o päť či desať rokov. Matka obviaže boľavý prst, osuší slzu, pokarhá, pochváli, ale hlavne s láskou objíme a pritúli. Práve cez matku deti často prichádzajú aj k svojmu otcovi.

Áno, matka má v živote väčšiny z nás výsadné miesto. Právom! Každé dieťa upriamuje svoj pohľad na matku. Možno si i my pamätáme na chvíle detstva, kedy sme veľmi často pozerali na svoju mamu, možno s otázkou, dôverou alebo nádejou v očiach, čo urobí, ako sa zachová, čo nám povie.

Práve mesiac máj, plný poézie a nového života, je už celé stáročia venovaný našej Nebeskej matke. Mnohí sa pýtame, či právom. Uvážme: **najväčšia ľudská postava kresťanstva je žena**. Povolaná k zvláštnej úlohe, k jedinečnému, neopakovateľnému poslaniu v dejinách lásky, ktoré vytvoril Boh, aby všetci ľudia boli spasení. Nesmieme nikdy zabúdať na tento postoj Boha k žene, na jeho dôveru, vážnosť a úctu voči Márii.<sup>1</sup>

Pápež Ján Pavol II. hovorí: „Keď je reč o počiatkoch môjho kňazského povolania, nemôžem zabudnúť na mariánsku niť. Tradičnú zbožnosť voči Božej Matke niesol som si z rodiny a z wadowickej farnosti. Spomínam si, že do kaplnky farského kostola zasvätenej Matke ustavičnej pomoci chodievali sa každé ráno pred vyučovaním modliť študenti gymnázia a takisto po vyučovaní v poobedňajších hodinách chodilo tam veľa študentov pomodliť sa. Farský kostol formoval moju mariánsku zbožnosť v rokoch detstva a dospievania až po maturitu.“<sup>2</sup>

Spomínaný pápež vo svojom diele: „*Prekročiť prah nádeje*“ zdôrazňuje: „Pokiaľ ide o mariánsku zbožnosť, každému z nás musí byť jasné, že tu nejde iba o potrebu srdca, o sentimentálnu náklonnosť, ale že zodpovedá aj objektívnej pravde o Matke Božej. Mária je novou Evou, ktorú Boh kladie pred nového Adama - Krista, počnúc od Zvestovania, pokračujúc nocou, keď sa narodil v Betleheme, svadobnou hostinou v Káne Galilejskej, krížom na Golgote až po turíčne večeradlo: Matka Krista Vykupiteľa je Matkou Cirkvi.“<sup>3</sup>

Pravá úcta k Svätej Panne spočíva vo veľkej úcte jej vznešeností, veľkej vďačnosti za jej dobrodenia, veľkej horlivosti za jej slávu, neustálom zvolávaní jej ochrany a úplnej závislosti od jej autority i pevnej opore a nežnej dôvere v jej materskú dobrotu. Pravá pobožnosť k Svätej Panne je vždy **vnútorná**, bez pretvárk a bez povery; **nežná**, bez ľahostajnosti a bez škrupúl; **trvalá**, bez nestálosti a bez nevernosti; **svätá**, bez domýšľavosti a bez nepravidielnosti.<sup>4</sup>

<sup>1</sup> V. Judák, D. Argaláš.: *Dotyk s novým dňom*. Kňazský seminár sv. Gorazda: Nitra, 2000, s. 89.

<sup>2</sup> Ján Pavol II.: *Dar a tajomstvo*. Nové mesto: Bratislava, 1997, s. 34.

<sup>3</sup> Ján Pavol II.: *Prekročiť prah nádeje*. Nové mesto: Bratislava, 1995, s. 188.

<sup>4</sup> Svätý Ľudovít Mária Grignon z Montfortu: *O pravej úcte k Panne Márii. Tajomstvo Márie. Vrúcna modlitba. List priateľom kríža. Láska večnej múdrosti*. Oto Németh: Bratislava, 2011, s. 234 - 235.

V nemeckom meste Augsburg sa nachádza zaujímavý obraz zobrazujúci Matku Božiu stojacu na oblaku a obklopenú anjelmi, ktorí jej podávajú bielu stuhu. Táto stuha je však veľmi poprepletaná a plná uzlov. Panna Mária ju berie do svojich rúk a z nich už vychádza stuha rovná, bez uzlov a kazov. V pravom dolnom rohu obrazu sú zachytené maličké, takmer neviditeľné postavy Adama a Evy, ako ich anjel vyháňa z raja. Obraz je umeleckým znázornením slov svätého biskupa Ireneja: „Čo neposlušnosťou Eva zauzlila, rozviazala Mária poslušnosťou.“<sup>5</sup>

Mária nemala ľahký život: po dobrovoľnom vyslovení svojho „áno“ anjelovi vstupuje do veľkého tajomstva lásky, spásy a vtelenia. Vyjadrí svoju vďaku v Magnifikat; no potom zakúsi odmietnutie obyvateľov Betlehema, keď sa má Ježiš narodiť; musí utiecť do Egypta a žiť tam v ponižujúcej situácii, akú poznali a poznajú mnohí utečenci. Vráti sa a prežíva obavy o svojho syna počas troch dní, kým ho nenájde v chráme.

Potom v čase jeho verejného účinkovania slávi s ním víťazstvá, ako napríklad v Káne Galilejskej, ale zdieľa s ním aj skúšky, neprajníctvo, opustenosť. Nemáme na mysli len kríž, vrcholný okamih utrpenia, pripomíname si aj odmietnutie obyvateľov Nazareta, ktorí chceli zabiť toho, čo tridsať rokov rástol a žil medzi nimi.

A túto ženu nám Ježiš na Kalvárii zanecháva ako našu matku: „Synu,“ prihovára sa Jánovi, ktorý nás zastupuje: „*Hľa tvoja matka*“ - „*Hľa tvoj syn*,“ hovorí Márii. Obracia sa na ňu s dôverou a nádejou, pretože Mária je starostlivá matka, pozorná voči nám, rovnako ako voči novomanželom v Káne: „*Už nemajú víno*“; je to matka so zázračnou mocou svojho syna, ktorá nám nepovie „nie“.

Ale opakuje nám to, čo povedala svadobným hosťom: „*Urobte všetko, čo vám povie*“. Tu je správny spôsob, ako preukázať lásku a oddanosť Nebeskej matke: konať dobro, nasledovať Ježiša a jeho poslanie.<sup>6</sup>

Svätý Ľudovít Mária Grignion z Montfortu hovorí:

„Mária je **múdra**: vložme všetko do jej rúk. Dobré bude zachádzať s nami i s tým, čo nám patrí, na najväčšiu slávu Božiu.

Mária je **dobrotivá**: miluje nás ako svoje deti a služobníkov. Jej ponúkame všetko, tak nič nestratíme; všetko privedie k nášmu osahu.

Mária je **štedrá**: viac vracia, ako sa jej dáva. Ak jej darujeme, čo vlastníme bez každej výhrady, prijme sto za jedno.

Mária je **mocná**: nič nie je schopné jej vyrvať, čo sa jej dalo do rúk. Vložme sa do jej rúk. Obráni nás a udelí nám víťazstvo nad všetkými našimi nepriateľmi.

Mária je **verná**: toho, kto sa jej dá, nenechá zísť z pravej cesty ani stratiť sa. Je Panna verná Bohu a verná ľuďom par excellence. Chránila i zachovala verne všetko, čo jej Boh zveril, bez toho, že by stratila najmenšiu časť. A stráži tiež ešte s osobitnou starostlivosťou tých, čo sa úplne vložili pod jej ochranu a jej poručníctvo.

Zverme teda všetko jej vernosti; pripútajme sa k nej ako ku stĺpu, ktorý nemožno prevrátiť. Ako ku kotve, ktorú nemožno odtrhnúť. Či skôr ako k hore Sion, ktorou nemožno otriasť.“<sup>7</sup>

<sup>5</sup> V. Judák, D. Argaláš.: *Dar všedného dňa*. Kňazský seminár sv. Gorazda: Nitra, 1997, s. 107.

<sup>6</sup> V. Judák, D. Argaláš.: *Dotyk s novým dňom*. Kňazský seminár sv. Gorazda: Nitra, 2000, s. 90.

<sup>7</sup> Svätý Ľudovít Mária Grignion z Montfortu: *O pravej úcte k Panne Márii. Tajomstvo Márie. Vrucna modlitba. List priateľom kríža. Lásky večnej múdrosti*. Oto Németh: Bratislava, 2011, s. 235 - 236.